

50 jaar Jitsu Kwai Hamme



Beknopte clubgeschiedenis 1971 – 2021

Ter informatie:

Dit boekje heeft niet de bedoeling de volledige en gedetailleerde geschiedenis van de club neer te schrijven noch een volledige weergave te zijn van alle prestaties van alle Hamse judoka's van de voorbije halve eeuw.

Het is een herinneringsboekje met beschrijvingen van/citaten over/verwijzingen naar Jitsu Kwai Hamme, vanaf nu De Koninklijke Judo Club Jitsu Kwai Hamme.

Al bedankt voor het begrip.

Bestuur K.J.C. Jitsu Kwai Hamme

VOORWOORD

Beste lezer

Toen in de beginjaren van 1970 de eerste judo demonstratie werd gegeven zal waarschijnlijk niemand gedacht hebben dat hierdoor judo de volgende vijf decennia een vaste waarde zou worden in het Hamse sportlandschap.

Er zijn door de jaren heen heel wat succesvolle prestaties neergezet door leden van de sportclub.

Maar hiervan ga ik geen opsomming geven, want de rijke clubgeschiedenis van Jitsu-Kwai Hamme kunnen jullie ontdekken in dit boekje.

Wat ik wel zeker en vast wil vermelden is dat ik op dinsdag 22 maart 2022 met fierheid aanwezig mocht zijn in de ambtswoning van mevrouw Carina Van Cauter - gouverneur van de provincie Oost-Vlaanderen - tijdens de overhandiging van het Koninklijk predicaat waardoor de v.z.w. Jitsu-Kwai Hamme de titel van 'Koninklijke Maatschappij' mag dragen.

Een mooi moment, niet alleen omdat zij deze titel mogen gedragen, maar vooral omdat de judoclub de kaap van 50 jaar bestaan heeft overschreden.

Proficiat aan alle bestuursleden, trainers, medewerkers, vrijwilligers en leden om deze sportieve vereniging mee vorm te geven.

Ik wens jullie nog vele sportieve, competitieve jaren met succesvolle resultaten, maar vooral ook met veel plezier en genot van jullie sport!

Herman Vijt

burgemeester

CLUBGESCHIEDENIS

1970 – 1980

Begin jaren 1970 ontstond het idee, in de toenmalige jeugdvereniging KIBOETS, om iets te organiseren wat nog nooit eerder in Hamme te zien geweest was. Ze wilden de leden verrassen op een Judo demonstratie.

Voor deze demonstratie werd beroep gedaan op de heren François Renders en Pierre De Rop. Beiden leidden toen de trainingen bij Judo-club Lebbeke.

De demonstratie ging door in de zaal van het Volkshuis eind mei 1971. De belangstelling voor deze demonstratie was groot en de zaal zat propvol jonge mensen die weinig of nog nooit kennis gemaakt hadden met deze, voor Hamme, onbekende sport. Tijdens de demonstratie werden alle aspecten van het judo aan het publiek getoond en het enthousiasme was enorm.

Na de demonstratie stelden François en Pierre de vraag of er eventueel geïnteresseerde kandidaten waren die zich geroepen voelden om eventueel te starten met deze sport in Hamme. Al gauw stonden enkele mensen aan te schuiven om naam en adres over te maken aan de trainers. Een vijftiental kandidaten werden genoteerd.

Terwijl het hele land in het jaar 1971 kennis maakte met de invoering van de BTW, maakte Hamme halfweg september van datzelfde jaar kennis met de judosport: Andre Ruys, Dirk Van Buyten en Frank Lepouttre deden de eerste Rai-groet op de tatami, het was de geboorte van de huidige Hamse judoclub, weliswaar voorlopig nog zonder naam.

De tijd van het volkshuis.

Een training organiseren vergde voorbereiding en was soms al een training op zich. De tatami bestond uit enkele grote zakken die gevuld waren met houten schaafafval. De zakken werden achter en naast elkaar gelegd op de tegelvloer van het volkshuis. Nadien moest worden gezorgd dat het schaafafval gelijkmatig over de oppervlakte in deze zakken werd verdeeld. Wanneer dit gedaan was, spande men een zeil over deze zakken om een min of meer gelijkmatige ondergrond te krijgen. Dan pas kon worden gestart met de judotraining.

Mondjesmaat kwamen nieuwsgierigen een kijkje nemen naar het Judo in Hamme.

Enkele maanden na de eerste training werd door het stijgende aantal leden de eigenlijke club geboren: judoclub Jitsu-Kwai Hamme was een feit. Jitsu kwai zelf zou volgens insiders zoveel betekenen als 'Meesters van techniek'.

Namen zoals Ward De Rechter, Bill Vercammen, Leo Vanderhaegen zouden nog lang in onze club weerklinken. Een bestuur met voorzitter Ruys André werd gevormd en statuten werden opgesteld. Hoofdtrainer werd Pierre De Rop. Er werd steeds harder en harder getraind en al gauw waren enkele talentvolle Judoka's in Hamme aan de slag.

*Samen met 6 mensen naar de training en dit in het kleine Fiatje van onze eerste trainer
Pierre De Rop, wat een tijd! (Carl Van Hese)*

Tatami probleem.

Door het stijgend aantal leden en de intensiteit van de trainingen bleven de gevulde zakken schaafafval niet overal even dik. Het schaafafval verplaatste zich zodanig dat er werd getraind bijna vrijwel op enkel maar een zeil. Kwetsuren; dikke handen, blauwe ellebogen en bloedneuzen bleven niet uit. Zachtjes aan werd de tatami vervangen door rubbermatten en nadien door matten gevuld met geweven stro.

Inmiddels werd de tatami uitgebreider en werd al de helft van het café Volkshuis in beslag genomen qua oppervlakte. De gordijnen werden tijdens de trainingen niet dicht gedaan wat leidde tot nog een grotere toevloed van leden.

Wat ik nog goed herinneren zijn de trainingen samen met mijn tweelingbroer Carl de zaal/café 'Volkshuis' tussen de pinten en de sigarettenrook maar ook de verre en lange verplaatsingen om deel te nemen aan een competitie. (Peter Van Hese)

Het zou de voorloper kunnen geweest van de huidige –en hopelijk ook toekomstige dojo- want door de uitbreiding konden toeschouwers iets drinken aan de toog en tegelijk de kunsten van judoka's bewonderen. Toen gebeurde het zelfs dat sommige judoka's tijdens de training bewust tot aan de toog een randori vochten om dan ongemerkt snel een pint te drinken... Een gekende combinatie van hard trainen en sfeer en gezelligheid!

Mijn herinneringen aan de jaren 70-80 zijn de trainingen in het Volkshuis. De deuren van het café moesten open om van daaruit de voorwaartse val te starten om voldoende snelheid te hebben. En de lekkere schuimpjes die we kochten rechtover het Volkshuis bij de echte bakker Mariman. (Tom Wuytack)

De tatami was ook vrij snel te klein en het zaaltje van café "Volkshuis" dus ook. Dan maar de tatami uitbreiden tot in het café! Trainen terwijl het volk aan de toog stond te kijken met pint en sigaret in de hand! (Leo Vanderhaeghen)

Ward De Rechter ontpopte zich in die tijd tot een echte drijfveer achter en in onze judoclub met volle steun van zijn echtgenote Suzanne. De voorzitter werd Gustaaf De Clippeleir.

Dankzij de samenwerking met Francois Reynders, trainer van Judoclub Lebbeke, leerde Hamme het competitieritme al bleef de club voorlopig nog steeds in de schaduw van de club in Zele, een club met grotere uitstraling en meer competitieuccessen. Hamme werd wel door Zele regelmatig uitgenodigd om trainingen te volgen en judoka's uit Zele kwamen op hun beurt regelmatig een sportief bezoekje brengen.

In 1974 telde de club al een honderdtal leden en de kadetten René Vanderhaeghen en Jozef Vercammen werden Belgisch kampioen op het kampioenschap dat Hamme zelf mocht organiseren. Volgens een krantenartikel uit die tijd 'zouden nog andere exploten het blazoen van de Hamse judoka's komen opsmukken'.

Enkele namen die Judoclub Jitsu Kwai sierden en die we in het archief konden terugvinden zijn Patrick Ruys, Patrick De Mey, Sabine Van De Walle, Christianne De Cock, Maria De Sterck, Kristine De Sterck, Ludo Vanhandenhove, Carl en Peter Van Hese en Constant Van den Bossche. Martine Adriaenssens werd zelfs Belgisch kampioen in 1975.



Groepsfoto uit 1976

Ik herinner me nog de eerste jaren training op een mousse met een zeil erover! Verkeerd vallen was toen geen optie. Later kochten we echte judomatten, gemaakt van rijstplanten als ik me niet vergis. Daar verkeerd op vallen kostte gegarandeerd wat verbrande ellebogen en voeten... (Leo Vanderhaeghen)

Na enkele jaren trainen kon Hamme zijn eerste zwarte gordel vieren. René Vanderhaeghen behaalde in 1976 de begeerde 1ste dangraad. Dit was een grote stap voor Jitsu-Kwai Hamme.

Meer en meer competities werden bijgewoond maar de verschillende podiumplaatsen waren niet meer te achterhalen. Feit is wel dat de Hamse judoka's zich verschillende malen konden selecteren in zowel provinciale ploegen als nationale ploegen.

Ik ben met judo begonnen toen ik 8 jaar was (1977-1978) met een vriend die al lid was. Toen nog in het Volkshuis in Kapellestraat te Hamme. Tot mijn 17jaar heb ik daar getraind en competitie gedaan. Dan kwam mijn legerdienst, huisje, tuintje, kinderen en ben terug begonnen toen Ayrton gestart is. Door een knie blessure was dat maar van korte duur en ben daardoor overgestapt naar het bestuur als handige Harry. Ik heb de 3 dojo's meegemaakt. (Tom Wuytack)

Pierre De Rop vond het stilletjes aan tijd om het wat rustiger aan te doen.

René Vanderhaeghen was de bekwame opvolger van Pierre De Rop. Hij beheerste het technisch judo en bijscholingen, zelfstudie en 'bijwonen van lessen van grootmeesters uit Japan' waren voor hem zijn hobby en sport volgens een krantenartikel uit die tijd.

Eerste eigen zwarte gordel voor judoclub

Na vijf jaar intensieve werking is de Hamse judoclub er in gelukt een eigen judoka te vormen die door de hoogste interfederale leiders bekwaam wordt geacht de zwarte gordel te dragen. Dit is een prestatie waar de ganse club fier op is en zeker waar het de persoon van René Vanderhaeghen betreft. Voor René is het de bekroning van jaren van volledige inzet en uren studie. Voor de oningwijde zal het misschien verbazing wekken, maar om de judosport technisch en tactisch te beheersen zijn er uren studie nodig zowel wat de theorie als de praktijk aangaat. Het is immers een feit dat de judosport een van de hoogste opvoedkundige waarden heeft in het bijzonder voor de jongeren. Een 4-tal jaren terug belande René Vanderhaeghen in de judosport en bleek vanaf het begin een goed element te zijn. Heel vlug bleek hij samen met broer Leo Vanderhaeghen een geduchte tegenstander te zijn in alle grote tornooien. Voor René echter waren die prestaties niet alles wat hij beoogde. Hoe meer hij van het duo leerde, hoe meer hij beseftte dat er nog zoveel aan de techniek diende te worden bijgeleerd. Hoewel hij als kadet het tot kampioen van

België bracht, rustte hij niet op zijn lauweren.

René Vanderhaeghen volgde verschillende trainingen van grootmeesters in de judosport. Al deze verschillende technieken werden thuis samengevat om via dagelijkse studie stelselmatig een eigen stijl te ontwikkelen. Een stijl die momenteel door vele kenners van de judosport wordt geloofd. De bekroning van al dit zware werk werd tijdens het voorbije weekeinde aan René Vanderhaeghen toegewezen na een examen dat hem te Brussel werd afgenomen door de gradencommissie van de federale judovereniging.

Met een fantastische gemiddelde van 78 t.h. werd hem de zwarte gordel overhandigd door de hh. Ten Haaf, secretaris van de B.J.B. en Steegmans, nationaal trainer en judoinstructeur van Bloso.

Gans sportief hamme hoopt dat René Vanderhaeghen op de ingeslagen weg mag verder gaan en voor het behalen van de tweede dan een evengroot succes zou verwachten. Het Hamse bestuur wenst hem tevens nog verder een schitterende loopbaan in zijn geliefkoosde sporttak. — Hx.

1980 – 2000

Op zoek naar een nieuwe locatie

Op sportief vlak liep alles gesmeerd maar de oubollige judozaal werd steeds meer en meer een probleem. De opeenstapeling van successen op competities lokten ook meer nieuwsgierigen naar het judolokaal. Jaren aan een stuk werd er getraind op een te nauwe en te enge dojo. Er was dringend noodzaak aan een ruimere dojo, een fenomeen waar we ook op dit moment mee te kampen hebben. Al de hoop werd eind jaren zeventig gevestigd op de nieuwe sporthal die in het Meulenbroek zou worden gebouwd maar aan een ruime dojo werd niet echt gedacht.



Groepsfoto begin jaren 80.

In 1982 stonden niet alleen Argentinië en het Verenigd Koninkrijk tegenover elkaar in de Falkland oorlog maar ook Jitsu Kwai en het gemeentebestuur hadden door de gemiste kans van het Meulenbroek nog het één en ander uit te klaren. De oplossing werd gevonden in een tweede nieuwe sporthal: De Wuiten. Er werd een overeenkomst bereikt en Jitsu Kwai Hamme had zijn eigen ruimere en vaste Dojo.

Eén van de vele herinneringen is het afstempelen van de aanwezigheidskaartjes in de oude dojo van sporthal de Wuiten, leuk om daaraan terug te denken! (Linda Rottiers)

Een nieuw gezicht in het Hamse bestuur was inmiddels verschenen: Jean Portaels werd de nieuwe voorzitter en gaf de club een nieuwe impuls

en de jeugd was steeds goed vertegenwoordigd bij de verschillende competities, iets wat ook vandaag nog steeds het geval is.



Demonstratie op de markt jaren 80.

Een greep uit de sportprestaties uit de jaren 1980 tot 2000:

- 1985 : Edwin Van de Cauter bk jeugd: 3de plaats – Maria De Sterck: 3de plaats
- 1986: BK jeugd Kristine De Sterck 2de plaats – Maria De Sterck 3de plaats
- BK Jeugd Carl Christiaens: 3de plaats
- 1987: Edwin Van de Cauter bk jeugd: 3de plaats
- 1998: Maria De Sterck: 3de plaats bk sen

Ook de herenploeg van Hamme was in zijn afdeling geen ploeg om zonder handschoenen aan te pakken, een te vrezen tegenstander. Er werden jaar na jaar goede resultaten geboekt maar promotie naar een hogere afdeling was net niet het geval... Maar dat de club al een goede naam had, bewees de komst van Valere Steegmans. Hij was meerdere keren Belgisch kampioen en vocht ook internationaal maar hij kwam maar wat graag uit Limburg naar Hamme als gasttrainer.



Ledenfoto begin jaren 90.

René Vanderhaeghen had al een indrukwekkend palmares bij elkaar gevochten, selecties bij de Belgische ploeg, internationale tornooien, twee keer sportman van het jaar... Toch vond hij midden de jaren negentig dat zijn tijd gekomen was en hij droeg het sportieve vaandel over aan Peter Van Hese in een periode waarin het aantal seniors aan het afnemen was. Peter nam de uitdaging toch aan en met nauwelijks enkele seniors op de mat werd er toch verder getraind. De jeugd werd daarentegen als maar groter in aantal, alleen de doorstroming liet op zich wachten.

JUDO KLASSIEKER

'TROFEE VAN VLAANDEREN'

DIT JAAR TE HAMME OP 1 MEI



Een grote eer valt te beurt aan de Hamse Judo Club in 1983. Inderdaad, het officiële tornooi "TROFEE VAN VLAANDEREN", in het leven geroepen door de Federatieleiding, wordt ieder jaar toegewezen aan een club om de organisatie te verzorgen. Reeds verschillende jaren ging dit voorrecht naar Limburgse clubs of clubs uit de Antwerpse Kempen omdat men daar over de ruimste sporthallen beschikt. Toen hier te Hamme Sporthal "De Wuiten" haar deuren open stelde, was Ward De Rechter van de Hamse Judo Club er dan ook als de kippen bij om de kandidatuur van zijn club te stellen. Mr. Albert Plovier, Secretaris-Generaal van de Vlaamse Judo Federatie en zowat de peetvader van dit tornooi, kwam van Brugge naar Hamme om poolshoogte te nemen en mede door zijn voorspraak kwam deze klassieke Judotopper naar onze stede. De prachtige medailles hieraan verbonden worden betwist door dames en heren, die elkafzonderlijk in 7 gewichtskategorien zijn ingedeeld. In elk van deze 14 reeksen zijn 4 medailles te winnen. De schifting gebeurt bij rechtstreekse uitschakeling, met dien verstande dat de verliezer tegen een finalist terug komt via de herkansingen, die uiteindelijk voor twee derde plaatsen zorgen. Een interessante bijzonderheid in dit tornooi is, dat overwinningen met Waza-ari (bijna ippon) en met ippon (vol punt) opgetekend worden op de kaart voor graadverhoging, wat enkel gebeurt in officiële kampioenschappen en Internationale tornooien. Met de buitenlandse aandacht voor dit tornooi, vooral van Nederland en Franse zijde en de beste Belgische Judokas moet deze dag weer uitgroeien tot een hoogdag voor de Vlaamse Judosport. Aan de Hamse Jitsu Kwai nu om te bewijzen dat zij, buiten het winnen van prijzen, ook onderdeel zijn in het organiseren van grootse wedstrijden. Wij wensen hen in elk geval een groot succes.

Komst uit Zele

Eind de jaren negentig kreeg de club bezoek kregen van een aantal judoka's uit Zele met de vraag of ze bij Hamme konden aansluiten. Er werd een uitzonderlijke bestuursvergadering belegd want deze vraag was nog nooit eerder voorgekomen.

Sven Christiaens, Hans 'beton' Michiels, Edwin Van de Cauter en Danny Claeye werden aanvaard en de seniors training groeide opnieuw uit tot een aanwezigheid op de tatami van geregeld twintig judoka's.

Het heropbouwen van de club en uit het diepe dal kruipen van begin jaren negentig blijft me toch ook wel bij. (Peter Van Hese)



2000 – 2010

2001 viert Judoclub Jitsu Kwai zijn dertigjarig bestaan en het bestuur heeft gedurende deze dertig jaar niet stilgezeten. Meerdere terugkerende activiteiten werden bedacht. Zo is er al naar lange traditie het jaarlijkse teerfeest waar leden van de club worden uitgenodigd om tijdens een gezellig samenzijn te genieten van een zeer uitgebreide maaltijd. De niet-leden kunnen deelnemen aan een zeer democratische prijs.

Bij deze maaltijd kon de club toen ook al rekenen op Ludo, hoofd van de catering. Ludo was toen ook al schatbewaarder-bestuurslid en coach van de herenploeg. Hij was eveneens een vaste waarde in de herenploeg en steeds aanwezig op de trainingen tot een blessure en operatieve tussenkomsten hem van de mat hielden.

Beginjaren 2000 behaalde de herenploeg eindelijk promotie naar 2de afdeling. Deze overgang was uniek in het Hamse Judo en kwam er dankzij de mix van het doorgedreven trainerswerk van Peter in combinatie met de ervaring en meerwaarde van de judoka's uit Zele die nu onder Hamse vlag vochten. Hun passie voor het judo brachten ze ook over op de jeugdtrainingen en deze werden steeds beter en beter uitgebouwd.



Herenploeg begin jaren 2000.

Twee mensen verlieten na jarenlang geleverde inspanningen en wegens gezondheidsredenen ons grondgebied en de club. Ward en Suzanne waren noodgedwongen te verhuizen naar zee. Dit betekende dan ook voor de club dat al het werk dat Ward en Suzanne op zich hadden genomen moest worden herverdeeld. Jarenlang lette Suzanne erop dat op tijd en stond het lidgeld werd ontvangen. O wee diegene die een dag te laat was. Ward had jarenlang het secretariaat op zich genomen.

We hebben een heel competitieve club maar toch met de nodige aandacht voor de recreatieve judoka's klein en groot, dit met de familiale sfeer maakt van onze club een ijzersterke club. Dit samen met een ongelooflijk aantal supporters voor de dames en herenploegen waar we steeds de voorpagina halen bij judo Vlaanderen en de talloze vrijwilligers. (Sven Christiaens)

Een nieuw bestuur werd gevormd met Kristine en Maria De Sterck, Peter Van Hese, Linda Rottiers en Sven Christiaens. Taken werden herverdeeld en ook de plannen voor een verhuis van de dojo met een cafetaria in eigen beheer werden gesmeed. Ook 'Ludo van de judo' nam het roer over en trad aan als voorzitter en onze Ludo is dat vandaag nog steeds.

De sportieve competitieve successen bleven niet uit, de herenploeg en damesploeg leverden vuurwerk af en ook de individuele successen mogen in de geschiedenisboeken vermeld worden.

Een greep uit de sportprestaties uit de jaren 2000- 2010:

- 2005: BK jeugd: Elise Vereecken 3de plaats
- 2006: BK jeugd: Elise Vereecken 1ste plaats, Katia Meersman 3de plaats
- 2007: EK seniors Sven Christiaens 3de plaats, BK seniors Elise Vereecken 3de plaats- BK jeugd: Elise Vereecken 1^{ste} plaats
- 2008: BK seniors Elise Vereecken 3de plaats - BK jeugd: Elise Vereecken 1^{ste} plaats
- 2009: BK seniors Sven Christiaens 2^{de} plaats en Elise Vereecken 3de plaats, BK jeugd: Elise Vereecken 1^{ste} plaats
- 2010: Individuele prestaties: BK sen Sven Christiaens 1ste – Rani De Waele: 3de plaats BK sen

Verschillende nieuwe leden werden aangetrokken en ook de jeugdstructuur werd verder uitgebouwd. Peter gaf training aan de seniors terwijl Sven zijn plannen voor de jeugd ontplooidde en uitvoerde waarbij verschillende eigen leden die de bruine of zwarte gordel behaalden meteen ook werden ingeschakeld om mee training te geven aan de jeugd of meedingen op de toernooien als coach om hun competitie ervaring te delen.

Ook werd er gedacht aan judo op recreatieve manier en dus niet alleen aan het presteren op competitie. Een aparte groep werd opgestart en dat

benadrukte nog meer het familiale karakter van de club in combinatie met het sportieve.

Judoka's, vrienden, supporters ... EEN grote familie. En een uitgebreide bierkaart. (Guy De Geest)

Na een tijdje behaalden Geert en Guy De Geest, hun zwarte gordel en namen ze op hun beurt de trainingen over voor de recreatieve judoka's die judo op een technische manier willen beleven.

Ik heb enkel goede herinneringen aan de club en het judo. Ik kon daar mijn ei kwijt als initiator. Het deed deugd om meerdere judoka's te helpen tot zwarte gordel. Het is een sterke club op diverse niveaus: jeugd, resultaten kampioenschappen, recreatief judo, randactiviteiten enz. met een heel vriendschappelijke sfeer. De club zal alleen maar groeien, hopelijk op een perfecte locatie. (Geert De Geest)

Weerkerend probleem: de dojo.

De Wuiten was midden jaren 2000 nog steeds de plaats waar er hard werd getraind en waar er nadien iets kon gedronken worden om de trainingen even weg te spoelen.

De dojo werd echter te klein voor de ambitie van de club en in 2007 werd er een stap in het onbekende gezet. Een 'barak' van school De Veerman stond vrij aan de gelijknamige sporthal en Jitsu Kwai sloot een huurcontract af met de school. De nodige financiën werden bij elkaar gesprokkeld om zelf aan de verbouwing te beginnen. Plannen werden getekend om een eigen cafetaria, sanitaire ruimte en dojo te creëren en iedereen die betrokken was bij de club, hielp mee aan de verbouwing. Een lang gekoesterde droom werd waarheid en de club verhuisde van De Wuiten naar een eigen dojo met veel meer mogelijkheden.

Verhuis De Wuiten naar De Veerman. Na maanden hard labour hadden we eindelijk onze eigen infrastructuur en kantine. De dynamiek onder de ouders en leden om SAMEN iets te realiseren is onvergetelijk. (Sven Claessens)

Vanaf nu worden alle weekdays in beslag genomen door judotrainingen voor alle leeftijden en categorieën. De groepen worden verdeeld opgesplitst zodat de jeugd met de eigen leeftijd kan trainen en door het eigen beheer van de cafetaria komen er meer en meer inkomsten binnen zodat het lidgeld laag kan gehouden worden. De club kent qua leden een exponentieel succes en telt begin 2010 een 140-tal leden. Ook het bestuur werd uitgebreid met de komst Stefan Van der Aa en nadien Tom Wuytack.

Sportief groeien de successen, in 2009 wint de interclubploeg van de mannen de Hyundai-cup in vierde afdeling en stijgt ze na een minder jaar opnieuw naar derde afdeling. Het gaat gepaard met een viering in de bus

naar huis waarbij de cava rijkelijk vloeit en het feest wordt verder gezet in de eigen cafetaria. Tradities ontstaan en bestaan nu nog steeds.

Jonge leden worden niet alleen begeleid op de mat maar de club zet ook het familiale karakter in de verf door een judoweekend te organiseren, een pannenkoekentornooi, een Sinterklaasfeest enz.

Ik heb mij altijd enorm welkom en thuis gevoeld in de club, iedereen is welkom – meer of minder competitie gericht, er is voor iedereen wel een plaats. En bovendien draait het ook veelal om plezier. Er zijn weinig clubs die ook (of moet ik zeggen vooral) naast de mat houden van plezier maken! (Anouk Van der Veen)

In 2009 neemt Peter afscheid van het trainerschap van de seniors omwille van gezondheidsproblemen met de heup maar hij blijft bijzonder actief in het bestuur. Sven neemt het hoofdtrainerschap van hem over en windt er geen doekjes om, hij wil de club definitief op de Vlaamse judokaart zetten.



Groepsfoto uit 2010

2010 – 2020.

We kunnen (gelukkig) in herhaling vallen maar de groei van de club stopt niet. Meer en meer jonge leden blijven volhouden en behalen ook tal van sportieve successen. Ze zien de club als een vriendenclub en stimuleren elkaar in het behalen van de uiteindelijke zwarte gordel om dan mee ingeschakeld te worden in de structuur van de club.



Vernieuwing van het logo doorheen de jaren...

Ondertussen groeit ook het bestuur en Sven Claessens en Olivier Rooms treden toe. Alle bestuursleden hebben hun verdiensten, sommigen zorgen voor de pr en de website van de club, anderen voor de financiën, de subsidies en de vergunningen, andere voor leveringen van voldoende drank voor de cafetaria.

Sven had ondertussen ook al het feestcomité opgericht, tal van initiatieven bedacht en al die initiatieven worden netjes overgenomen door de youngsters die er een eigen stijl aan geven. Olivier, Rendel, de broertjes Maes... nemen de fakkel over en zorgen voor voldoende vermaak bij de kleinsten maar de 'ouderen' vergeten ze niet en de après-ski en de karaoke party zijn geboren.

In onze club is iedereen welkom! Op de mat kan iedere judoka op zijn eigen niveau trainen en op zijn eigen niveau bijleren. Ook naast de mat zijn we een leuke vriendengroep waar iedereen welkom is. (Olivier Rooms)

Het aantal leden bij alle leeftijden loopt letterlijk vol en trainingen met 30 tot 40 kinderen op de mat zijn geen uitzonderingen meer. Het zorgt

ervoor dat de club zoekt naar trainers en nieuwe leden met ervaring om toch met drie op de mat te staan.

*Door Geert De Geest ben ik na een volleycarrière van 20 jaar gestopt en opnieuw begonnen met judo. Het was het eerste jaar dat ze de nieuwe dojo hadden en al snel werden mijn kinderen jaar na jaar lid van de club. Sven leidde nog de jeugdtrainingen en zei toen dat we al blij mochten zijn indien er ooit eentje een podium zou halen. In 2015 stond Jarne voor het eerst op het podium van een BK, jaren later zou Sterre zelfs Belgisch kampioen worden.
Glorieuze momenten (Stefan Van der Aa)*

Verschillende judoka's van buiten Hamme trainen mee en sluiten nadien aan bij Hamme omwille van de kwaliteit van de trainingen, de goede begeleiding en de amicale sfeer nadien. Deze keer zijn hiervoor geen uitzonderlijke bestuursvergaderingen meer nodig zoals bij de komst van de Zeelse judoka's, alle judoka's die de club versterken zijn welkom en dat heeft een positieve invloed op de onderlinge concurrentie en zorgt voor randori's op hoog niveau.

Mijn link met de club gaat terug tot in de seventies. Mijn beste vriendinnetje toen deed judo en ik mocht dan op zondagmorgen mee gaan kijken in het Volkshuis, wat ik toen heel fijn vond. Mijn zoon was 7 in 1999 en heb hem dan ook zonder twijfel ingeschreven bij de judoclub. Kort nadien ben ik dan in het bestuur terecht gekomen en heb mee geholpen om de nieuwe zaal te zoeken in de Loystraat. We hebben toen een jaar lang keihard en met volle overgave gewerkt aan die nieuwe zaal. Ik ben in het bestuur gebleven en in 2017 om allerlei redenen gestopt. Maar ik mag toch wel zeggen dat ik er heel veel fijne mensen heb ontmoet en dat die periode tot 1 van de mooiste uit mijn leven is geweest. Ik kan dus niks anders dan met heel mijn hart, de Hamse judoclub verder het allerbeste toewensen. (Linda Rottiers)



Gasttraining o.l.v. Dirk Van Tichelt - 2013

Niet alleen de uitstraling en de weerkerende successen zorgen voor een toestroom van nieuwe leden, het familiale karakter valt veel mensen op en doet ze over de streep trekken. Vaders en moeders die naar hun kinderen kijken tijdens de training worden veelal door Sven aangesproken en op de één of andere manier belanden ze enkele weken later voor de eerste keer in kimono op de mat 'om eens te testen'.

Het zorgt ervoor dat hele gezinnen uiteindelijk aan judo doen, broers en zussen samen op tornooi gaan en begeleid worden door ouders die kunnen coachen. De Van Guchts, de broers Christiaens, De Van der Aa's, de De Geestjes... dat blijft ook later voortduren met de Van den Bruels enz.

Een greep uit de sportprestaties van 2011 – 2015:

2011:

- *Anouk Van der Veen: 3^{de} plaats BK jeugd*

2012:

- *Leen Christiaens: 3^{de} plaats BK jeugd - Ayrton Wuytack: 3^{de} plaats BK jeugd*
- *Anouk Van der Veen: BK seniors 3^{de} plaats en 2^{de} plaats BK jeugd*

2013:

- *Interclub Heren: 2^{de} plaats 2^{de} afdeling*
- *Interclub Dames: 3^{de} plaats 1^{ste} afdeling*
- *Leen Christiaens: 3^{de} plaats BK jeugd – Anouk Van der Veen 2^{de} plaats BK jeugd – Troy Steenput : 1^{ste} plaats bk jeugd*

2014:

- *Interclub Dames: 2^{de} eerste afdeling*
- *Leen Christiaens 3^{de} plaats BK senioren - Leen Christiaens 1^{ste} plaats, BK jeugd Rooms Olivier 3^{de} plaats, BK jeugd Silke De Wilde 3^{de} plaats*
- *Europa cup: Leen Christiaens 2^{de} plaats*

2015:

- *Interclub Heren: Kampioen 4^{de} afdeling, 3^{de} plaats 2^{de} afdeling*
- *BK jeugd Leen Christiaens 1^{ste} plaats - BK jeugd Ine Van Den Branden 3^{de} plaats, BK jeugd Jarne Van der Aa 3^{de} plaats*
- *Europa cup: Leen Christiaens 1^{ste} plaats*
- *Ferre Van Eynde : 1^{ste} plaats BK jeugd*



Judoweekend – 2015

Het is geen uitzondering dat we keer op keer de tornooibeker tijdens jeugdtornooien binnenhalen omdat we zoveel jonge en talentvolle judoka's afvaardigen. Het mag gezegd worden dat Sven ook hier een bepalende rol speelt, een strenge trainer en coach op de mat die zal vloeken en roepen indien het niet goed is maar nadien altijd uitlegt wat er verkeerd liep, wat volgende keer beter kan, zalft met een knuffel en opnieuw vooruit kijkt. Hij zal ook altijd op eigen wijze protesteren tegen onterechte beslissingen van de scheidsrechters in het belang van zijn judoka's, de coach die achter zijn judoka's staat, zeker als ze benadeeld worden.

De reputatie van de club groeit en zal versterkt worden door enkele legendarische edities van de interclub competities.

Ondertussen vecht Jitsu Kwai met verschillende ploegen in verschillende afdelingen door het grote aantal competitieve leden en de laatste dag wordt in 2016, 2017, 2018 afgewerkt in de topsporthal in Gent. Een bus wordt ingelegd met judoka's en supporters en vanaf dat Hammmmmeeuuh! op de mat moet aantreden, is het geweten.

De gigantische hoeveelheid supporters die jaarlijks komen aanmoedigen tijdens de interclub. Ik denk dat onze club daar ondertussen al wel een fenomeen is. (Anouk Van der Veen)

Andere clubs kijken vreemd op wanneer ze de vele supporters zien en horen! De ene wave na de andere rolt over de tribunes en de trommel overstijgt elk geluid.

Abnormaal en ongezien voor een judoclub.

Doodnormaal voor Hamme.

Het mooie aan al die jaren is dat we ook steeds wel ergens kampioen worden en dit uitbundig wordt gevierd, zowel in de topsporthal als in de bus naar huis om dan met een feestje te eindigen in de eigen cafetaria.

De allergrootste troef is in mijn ogen hoe alles en iedereen aan elkaar hangt, klaar staat om te helpen met de club centraal. Het ledenaantal is de laatste jaren sterk gegroeid, wat het resultaat is van een goede jeugdwerking waar zowel competitieve en recreatieve judoka's aan hun trekken komen. Er wordt ook rekening gehouden met wat de judoka's zelf willen, niemand MOET aan competitie doen, terwijl iedereen de kans krijgt dit te proberen.
(Kjell Laperre)

Een greep uit de sportprestaties van 2016 – 2020:

2016:

- *Interclub Heren: Kampioen 2^{de} afdeling*
- *Interclub Dames: 2^{de} plaats 1^{ste} afdeling*
- *Nathalie Wuytack 3^{de} plaats BK jeugd, BK jeugd Leen Christiaens 1^{ste} plaats, BK jeugd Jarne Van der Aa 3^{de} plaats*



De club groeit en groeit...

2017:

- *Interclub Heren: 3^{de} plaats 1^{ste} afdeling*
- *BK Karo 3^{de}*
- *BK jeugd Noah Christiaens 3^{de}, Nathalie Wuytack 3^{de}, Maxime Sutter 3^{de}, Jonas Geerts 3^{de}, Elise Smekens 1^{ste}*

2018:

- *Interclub Heren: Kampioen eerste afdeling*
- *BK Yusup Adashev 2de, Karolien Van den Broeck 3^{de}*
- *BK jeugd Elise Smekens en Jate Van Gucht 2^{de}*
- *BK jeugd Sterre Van der Aa, Kobe Van gucht en Robin Van den Bruel 3^{de}, Noah Christiaens 1^{ste}*

2019:

- *Interclub Heren: 3D 3de, 4A 1ste*
- *Interclub Dames: 2A 1ste*
- *BK sen Muslim Adashev, Karolien Van den Broeck en Elise Smekens 3de*
- *BK Jeugd Muslim Adashev en Maxime Sutter 3de, Elise Smekens 2de en Sterre Van der Aa 1^{ste}*



De interclubcompetitie met een buslading vol supporters! Hammmmeuuuh!

2020:

- *Interclub Heren: Geen interclub*
- *Interclub Dames: Geen interclub*
- *BK jeugd Muslim Adashev 2de, Elise Smekens 1^{ste}, Noah Christiaens 2^{de}*

Ook individueel worden duidelijk hope toppen bereikt, het is te veel om allemaal op te sommen maar de podiumplaatsen op provinciale, Vlaamse en Belgische kampioenschappen stapelen zich op. In 2019 telt de club ongeveer 250 leden.

Ik ben nog geen decennium bij de club maar een evenement waar ik voor het eerst ten volle de clubgeest mocht ervaren was de interclub finaledag te Gent. Wat een ervaring! Een volle bus judoka's en supporters richting Gent, kabaal maken waar elke andere club jaloers op werd, verschillende ploegen in de prijzen, het feestje nadien, ... Zalig! (Kjell Lapperre)



Kleuterjudo – 2019

2020 – mei 2022

Begin 2020 worden plannen binnen het bestuur gemaakt om het 50-jarig bestaan te vieren en de titel van koninklijke club aan te vragen. Corona had echter al roet in het eten gegooid en alles valt stil. Niet gemakkelijk voor een bijzonder actieve club als die van Hamme. Trainingen worden eerst nog buiten gegeven maar nadien opgeschort. De cafetaria is niet meer open en leden zien elkaar niet meer. Tournooien gaan niet meer door en sommige leden haken af.

Gelukkig is er toch nog een lichtpunt: de club wordt door de afgevaardigde van de koning erkend en mag zich vanaf nu koninklijke judoclub Jitsu-Kwai Hamme noemen.



De officiële 'koninklijke' oorkonde

Bekend probleem: opnieuw noodgedwongen op zoek naar een nieuwe dojo?

Als een donderwolk hangt plots ook de sloop van de dojo boven het hoofd van de club. Het gemeentebestuur heeft de eigendom van school De Veerman opgekocht en heeft andere plannen met de gehele site. Het bestuur is genoodzaakt om met de gemeente te onderhandelen over een nieuwe locatie/dojo om het voortbestaan van de bijna de grootste judoclub van Vlaanderen te garanderen. Plannen worden opgemaakt en hopelijk zullen deze uitgevoerd worden.

Onze club heeft het potentieel om in de breedte de grootste judoclub van Vlaanderen te worden. Ik denk niet dat we de ambitie moeten hebben om louter competitief, puur technisch, zuivere numeriek,... de grootste te worden, maar wel in zijn totaliteit verder te groeien tot de grootste judoclub van Vlaanderen. Dit vraagt een duidelijke visie, goede organisatie en ideale infrastructuur. Gezien op elk vlak actie lopende is verwacht ik komende jaren een schitterende toekomst. The best is yet to come. (Sven Claessens)

Op het moment zitten we aan het plafond maar met de komst van de nieuwe en ook grotere zaal zal de club weer kunnen groeien. Niet enkel door het aantal judoka's te vergroten maar ook door de ouders ook mogelijkheden te geven om te kunnen sporten. (Sven Christiaens)

Na een jaartje (corona)uitstel worden er in november 2021 toch opnieuw interclub kampioenschappen georganiseerd, deze keer zonder algemene afsluiter in de topsporthal maar dat deed onze ploegen niet. We behaalden toch ... zonder al te veel trainingen in de benen, een knappe prestatie!

Een 5-tal jaar geleden heb ik de fakkel overgenomen van Sven Christiaens als trainer van de groep U13/U15. In het coronajaar 2021 was het de eerste keer dat er judoka's die bij mij gestart waren op een BK stonden. Dit waren Finn Laperre en Arne Van Goethem. Jammer genoeg konden zij geen medaille behalen. Begin 2022 waren er opnieuw jeugdkampioenschappen en kon Yoran Van Den Bruel Belgisch kampioen worden! Mijn eerste medaille als coach op een BK en meteen een gouden! (Olivier Rooms)

Sportprestaties 2021 – mei 2022:

2021:

- *Interclub Heren: Vice kampioen in eerste afdeling, 3A en 3C kampioen*
- *Interclub Dames: ??*
- *Individuele prestaties: BK Muslim Adashev en Khamzat Adashev 3de, BK Jeugd Muslim Adashev 3^{de}, Noah Christiaens 2^{de}*

2022:

- *BK Jeugd, Muslim Adashev en Dar Van Gucht 3de, Noah Christiaens 2de, Yoran Van den Bruel 1^{ste}*

-

In de afgelopen 10 jaar hadden we een sterke toename van het aantal leden. Ik hoop dat ons ledenaantal in de toekomst verder kan groeien. Op sportief vlak hoop ik dat we onze prestaties op kampioenschappen en de interclub kunnen evenaren en zelfs nog kunnen verbeteren. Bij onze jeugdgroepen hebben we heel veel opkomend talent dus ik verwacht wel dat dit zeker mogelijk is. Ook de bouw van een nieuwe grotere judozaal is iets waar ik naar uitkijk! (Olivier Rooms)

Enkele grote veranderingen dienen zich aan; een nieuwe en grotere locatie vinden om de club verder te laten groeien. Faciliteiten van de gemeente, of toch de handen in elkaar slaan en een creatief plan ineen steken om zelf iets op poten te zetten? Overleg zal het uitijzen, al denk ik dat iedereen weet welke richting de meeste voordelen met zich mee brengt. Dit zal enkel lukken indien iedereen eensgezind is en hier de schouders onder zet.

(Kjell Laperre)

Nog een greep uit enkele reacties van leden en ex-leden over de club...

'Ik vernam dat jullie voor jullie een 50-jarig bestaan een boekje uitbrengen en op zoek zijn naar leuke quotes, wel ik heb er nog een leuke. In 1972 werd ik aangesloten bij Jitsu-kwai Hamme door mijn tante, die destijds samen was met de vader van Leo en René Vanderhaegen, Edward dacht ik? vermits René niet zo goed weg kon met het samenzijn van mijn tante en zijn vader, mocht ik het al eens uit zweten op de mat. Ik had toen echt wel schrik van René die toen 1ste kyu was ik zie hem nog steeds voor mij staan met een VEEL te lange bruine gordel. Gelukkig lag ik goed bij Pierre De Rop die René ging temperen en het overnam een tai-otoshi uit te leggen. Heb ik 6tal jaar mogen uit zweten Na bijna 40 jaar later, begon ik terug met Judo in Leuven en merkte ik dat mijn bruine gordel VEEL te kort was? RIP René een fantastische Judoka. Ben wel fier als ik Jitsu-kwai Hamme zie op de kimono's tijdens tornooien, altijd prijs.' (Hugo Van Speybroeck)

Ooit hebben we een "hoogtestage" gedaan samen met een club uit West Vlaanderen. In de berghut waren enkelbritsen van 10- 12 personen en dus sliepen de begeleiders en wij jongeren, jongens en meisjes bij elkaar! En bij een tocht langs een "geitenpad" in het gebergte waren we bijna Marleen Vangoethem kwijt in de diepte! Het was echt in een reflex en op het nippertje dat iemand haar kon tegenhouden... (Leo Vanderhaeghe)

Voor elk wat wils, van water tot pils. Van groot tot klein moet je voor een hechte bende en top club moet je bij (royal) club Jitsu Kwai Hamme zijn! (Niels Van der Veen)

Enkele jaren geleden op judoweekend: Dieter die na een paar pintjes ineens opleefde en heel de tijd shosholozong. (Jonas Geerts)

Ik ben in heel mijn carrière slechts 1 dag afwezig geweest wegens een kater... Oorzaak: Sven, Eitje en Tom die een fles amaretto bovenhaalden, na een dinsdagavond pintelieren na de training... En ik moest die week slechts 1 dag werken... Pas tegen 's middags kon ik lopen zonder wankelen 😊 lang leve de kantine van de judo! (Filip Van Gucht)

De eerste keer dat we als vernieuwend feestteam het judoweekend organiseerde moest er heel wat materiaal weg gebracht worden voor het avondspel. Daarvoor moesten we over een grasveld rijden. Al het materiaal lag in de camionette van mijn vader. Nando zei dat ik gemakkelijk over het gras kon rijden. Enkele seconden later zat de camionette vast in de grond. Ikzelf was verkleed als varken. Door het duwen tegen de auto kreeg ik heel wat modder op mij en was ik precies een varken dat teveel in de modder had gerold. Iedereen lag plat van het lachen, behalve ik. (Olivier Rooms)

Herinneringsboekje 50 jaar Jitsu Kwai Hamme

Ergens op een vrijdagavond in maart werd er ijverig getraind voor 1ste dan door recreatieve judoka Raf en zijn partner Olli. Om de training af te sluiten besloten ze om nog eens de Kata te oefenen. Alles verliep perfect tot plots Olli riep voor gans den Dojo "Wat doet ge nu, ge gaat mij toch niet smijten?" Andere trainende duo's keken verbaasd naar de plek des onheils maar het kwaad was geschied en allen zagen Olli de wet van de zwaartekracht ondergaan (plafond - Tatami) Al een geluk dat Olli enkele weken bij de recreatieven heeft getraind en dat hij de valtechnieken goed onder de knie had. Vanaf die dag heeft Kata Guruma een heel andere uitvoering (Tim Van den Bruel)

SLOTWOORD

Beste judovrienden

Toen ik 5 jaar was, lieten mijn ouders mij inschrijven bij de turners van Morgenrood te Grembergen. De reden? Ik stond nogal graag op mijn handen. Enkele jaren later leerde ik de Hamse judoclub kennen wat een ware passie werd en het turnen compleet verdrong.

In april 1973, op 11-jarige leeftijd, begon ik actief met judo in het legendarische Volkshuis waar de kleedkamer in jeugdhuis Kibboets was.

In 1982 werd ik eveneens bestuurslid van de club. Twee jaar later, in 1984, vroeg ons Suzanne mij of ik met haar man Ward mijn examen voor zwarte gordel wou doen. Aangezien Ward al 53 jaar was, zijn we direct beginnen trainen en 6 maand later was het zwart binnen.

Ik werd voorzitter van de club in 2007 en vervul deze taak tot op vandaag nog steeds.

Enkele anekdotes die me in deze 5 decennia bijgebleven zijn:

De verbroedering met de militaire en burgerploeg van Lüdenscheid halfweg de jaren 70.

De teerfeesten vanaf 1976 in het Volkshuis waar het dessert 4 jaar na elkaar niet mocht veranderen... Het bestond uit verse ananas, roomijs en Grand Marnier.

De busreizen naar de vele competities en interclubs met de vieringen nadien.

Als voorzitter mag ik terecht fier zijn op zo'n club. Er is een goede band met trainers, leden en sympathisanten. De prachtige resultaten van de voorbije jaren en de buitengewone sfeer van onze supporters op competitie en interclubs zijn memorabel. Daarbij komt nog de appreciatie van Judo Vlaanderen, zij plaatsten een foto van de Hamse judoka's met hun supporterslegioen heel zichtbaar op de website.

Het is een mooi judoverhaal dat we de volgende 50 jaar willen verderzetten!

Ludo Van Handenhove – voorzitter

Het bestuur in mei 2022:



Stefan Van der Aa, Sven Claessens, Tom Wuytack, Griet De Landtsheer, Rendel De Jonghe, Peter Van Hese, Sven Christiaens, Ludo Van Handenhove, Kjell Laperre, Anouk Van der Veen, Olivier Rooms.

Onze sponsors:



Tekst en samenstelling:

Stefan Van der Aa

Met dank voor de bijdragen aan:

Frank Lepouttre, Herman Vijt, Carl Van Hese, Peter Van Hese, Tom Wuytack, Linda Rottiers, Sven Christiaens, Guy De Geest, Geert De Geest, Sven Claessens, Anouk Van der Veen, Olivier Rooms, Kjell Laperre, Leo Vanderhaeghen, Hugo Van Speybroeck, Niels Van der Veen, Jonas Geerts, Filip Van Gucht, Tim Van den Bruel, Ludo Van Handenhove.